

VI.

Mając na względzie:

1) wzmocnienie dyscypliny finansowej w zakresie podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C”, a tym samym zahamowanie dalszego wzrostu zaległości na tym odcinku,

2) stosunkowo małą ilość przeprowadzanych kontroli i słabe wyniki finansowe tych kontroli,

3) odciążenie organów kontrolnych przez zaniechanie kontroli w stosunku do okresu do dnia 1 stycznia 1948 r.

— zleca się podległym organom finansowym, aby natychmiast przystąpiły do wzmocnionej kontroli prawidłowości obliczania, potrącania i wpłacania podatku od wynagrodzeń i składek na Społeczny Fundusz Oszczędnościowy „C” i kontrolę tę stale systematycznie według ustalonego planu kontroli przeprowadzały.

MINISTER FINANSÓW

K. Dąbrowski

1590.

ZARZĄDZENIE Nr 59 KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 6 listopada 1950 r.

w sprawie przywozu do kraju i wywozu z kraju złota i platyny.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środkami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584 i z 1939 r. Nr 87, poz. 549) Komisja Dewizowa zarządza:

§ 1. Zezwala się osobom mającym miejsce zamieszkania w Polsce, przyjeżdżającym z zagranicy, na przywóz złota i platyny w monetach i sztabach oraz w postaci nieprzerobionej bez ograniczenia ilości — pod warunkiem złożenia wwozonego złota i platyny w tych postaciach do depozytu w Narodowym Banku Polskim za pośrednictwem polskiego wejściowego granicznego urzędu celnego, a nadto z zastrzeżeniem dysponowania depozytem zgodnie z przepisami ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zakazie posiadania walut obcych, monet złotych, złota i platyny oraz zastrzeżeniu kar za niektóre przestępstwa dewizowe (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 460).

§ 2. Zezwala się przyjeżdżającym do Polski cudzoziemcom w rozumieniu przepisów dewizowych na przywóz złota i platyny w monetach i sztabach oraz w postaci nieprzerobionej bez ograniczenia ilości — pod warunkiem złożenia wwozonego złota i platyny w tych postaciach do depozytu w polskim wejściowym granicznym urzędzie celnym.

Wywóz powrotny przez wyżej wymienionych cudzoziemców zdeponowanego złota i platyny przez punkt graniczny, przez który złoto i platyna zostały przywiezione, nie wymaga osobnego zezwolenia.

§ 3. Przewóz przez polski obszar celny (transzyt) złota i platyny w monetach i sztabach oraz w postaci nieprzerobionej, o wadze łącznej powyżej 20 gramów na podróżnego, może mieć miejsce jedynie w paczkach opieczętowanych lub opłombowanych przez polski wejściowy graniczny urząd celny.

Opieczętowanie lub zapłombowanie paczki przez urząd należy odnotować w paszporcie podróżnego.

Przewóz przez polski obszar celny złota i platyny w monetach i sztabach oraz w postaci nieprzerobionej o wadze łącznej poniżej 20 gramów na podróżnego nie jest ograniczony.

§ 4. Sprawy wywozu za granicę złota i platyny w postaci wyrobów użytkowych oraz kamieni szlachetnych i kosztowności regulują osobne przepisy.

§ 5. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 13 listopada 1950 r. Jednocześnie uchyla się uchwałę generalną Komisji Dewizowej Nr 23/II z dnia 31 marca 1949 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr 14, poz. 88).

KOMISJA DEWIZOWA

H. Kotlicki, E. Wierchoń

1591.

ZARZĄDZENIE Nr 60 KOMISJI DEWIZOWEJ

z dnia 9 listopada 1950 r.

w sprawie przywozu do polskiego obszaru celnego i wywozu z tego obszaru polskich i zagranicznych środków płatniczych w ruchu statków morskich, pływających pod banderą polską.

Na podstawie art. 3 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 kwietnia 1936 r. w sprawie obrotu pieniężnego z zagranicą oraz obrotu zagranicznymi i krajowymi środ-

kami płatniczymi (Dz. U. R. P. z 1938 r. Nr 86, poz. 584 i z 1939 r. Nr 87, poz. 549), oraz w związku z przepisami ustawy z dnia 28 października 1950 r. o zakazie posiadania walut obcych, monet złotych, złota i platyny oraz zastrzeżeniu kar za niektóre przestępstwa dewizowe (Dz. U. R. P. Nr 50, poz. 460) Komisja Dewizowa zarządza, co następuje:

§ 1. Wydatkowanie jak też wymiana polskich pieniędzy za granicą jest zabronione.

§ 2. Zezwala się kierownictwu statku morskiego pod banderą polską:

1) na wywóz z polskiego obszaru celnego następujących środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy tego statku przy jego wyjściu do portu zagranicznego:

a) pieniędzy polskich do kwoty zł 100.— na osobę, zatrudnioną na statku,

b) zagranicznych środków płatniczych, stanowiących depozyty kapitana i załogi odpowiedniego statku z ubiegłych rejsów, w granicach kwot zgłoszonych jako depozyty w deklaracji celnej o przywozie zagranicznych środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej,

c) zagranicznych środków płatniczych, poza wymienionymi w pkt. 1) lit. b), w granicach zezwolenia Komisji Dewizowej;

2) na przywóz do polskiego obszaru celnego następujących środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy tego statku:

a) pieniądze polskich do kwoty, wymienionej w pkt. 1) lit. a), zmniejszonej o kwoty wypłacone przy wejściu do polskiego portu osobom zatrudnionym na statku, jako też i ewentualnych kwot, przyjętych od pasażerów statku (do wysokości zł 100.— na osobę),

b) zagranicznych środków płatniczych w każdej ilości pod warunkiem zgłoszenia polskiemu granicznemu urzędowi celnemu wszystkich przywiezionych do Polski zagranicznych środków płatniczych (pieniędzy w banknotach i monet oraz czeków, weksli i innych dewiz). Zgłoszenie następuje w drodze wypełnienia i podpisania przez kierownictwo statku deklaracji o przywozie zagranicznych środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej. Deklaracja ta powinna zawierać rodzaj i kwoty przywiezionych środków płatniczych z podaniem w osobnej rubryce kwot zdeponowanych przez poszczególne osoby zatrudnione na statku.

Dane zawarte w deklaracji powinny być potwierdzone przez graniczny urząd celny.

Szczegóły dotyczące wypełniania deklaracji zostaną podane w instrukcji dla granicznych urzędów celnych.

§ 3. Zezwala się kapitanowi i każdemu członkowi załogi statku morskiego, pływającego pod banderą polską, na przywóz do polskiego obszaru celnego:

1) osobistej, zarówno krajowej jak też zagranicznej książeczki oszczędnościowej,

2) pieniędzy polskich do kwoty otrzymanej z kasy okrętowej nie wyżej jednak niż zł 100.— na osobę.

Zagraniczne środki płatnicze posiadane przez kapitanów i członków załóg statków morskich, pływających pod banderą polską, winny być deponowane w kasach okrętowych przed wejściem statku do polskiego obszaru celnego i będą mogły być wywiezione poza obszar celny państwa oraz wydane poza tym obszarem właścicielom depozytów bez specjalnego zezwolenia Komisji Dewizowej.

§ 4. W przypadku, gdy kapitan lub członek załogi nie opuści polskiego obszaru celnego na polskim statku udającym się do portu zagranicznego przed upływem 3 miesięcy od daty deklaracji o przywozie zagranicznych środków płatniczych, stanowiących zawartość kasy okrętowej, zobowiązany jest posiadać w depozycie u armatora zagraniczne środki płatnicze, przywiezione do polskiego obszaru celnego na podstawie tej deklaracji, odprzedać Narodowemu Bankowi Polskiemu lub złożyć w banku tym do depozytu.

§ 5. Zezwala się kapitanowi i każdemu członkowi załogi statku morskiego pływającego pod banderą polską na wywóz z polskiego obszaru celnego, przy wyjściu statku do portu zagranicznego, osobistej, zarówno krajowej jak i zagranicznej książeczki oszczędnościowej.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 13 listopada 1950 r.

KOMISJA DEWIZOWA

H. Kotlicki, E. Wierchoń